

maal om Smaafolk i den Grad, som der her vil blive Tale om ved Bondestandens Sparekasse. De, som det ved Bankkrisen vilde være gaaet ud over, ere sikkert ikke i særlig Grad Smaafolk, men for en meget stor Del Folk, som spekulere med deres Penge og sætte dem i Bankerne for at faa høje Renter, og den Slags Folk kunde sikkert bedre have taalt det end de andre.

Kommer man ud omkring paa Landet og siger noget om, at det maaske kan have nogen Vanskelighed at faa gennemført det, som disse to foreliggende Lovforslag gaa ud paa, fordi man ikke er vis paa, hvordan de andre Partier ville stille sig, da lyder en saadan Tale underlig i Folks Øren, og de kunne ikke forstaa dette, men sige: det er jo aldeles utænkeligt, at man skulde kunne gaa imod dette, efter den Stilling, som vi alle til Hobe have indtaget overfor Bankerne, baade de københavnske og Provinsbankerne. Jeg maa indrømme, at jeg forstaaer ikke selv, at der skulde være disse store Betæneligheder. Lad os haabe, at naar man kritiserer det ene eller det andet, er det ikke, naar det kommer til Stykket, for at gøre Fortræd, men for at opnaa det bedst mulige Resultat. Det er jo Meningen, at Sagen skal henvises til et Udvalg, og hvis vi saa der kunne finde et eller andet, som kan ændres uden at standse Sagen, nu vel, lad os saa gøre det, jeg skal godt være medvirkende dertil, men lad os fremfor alt se at enes om at gennemføre Loven, saa at Sparekassen kan fortsættes, thi det kan ikke gaa an at lade den gaa fallit.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om den Ændring af Sparekasseloven af 1880, som angaar Retten til at nedskrive Indskudsbeløbet med 25 pCt., ved jeg ikke, om der kan findes nogen anden Form. Vi ere selvfølgelig ikke saa forfærdelig forlegne for at faa vore Indskud nedskrevne med 25 pCt., og hvis vi, som det gik med Bankerne, kunde faa det hele dækket uden nogen Nedskrivning, vilde vi jo være meget glade for det, men vi have ikke turdet stille Forventningerne saa højt, vi forlange heller ikke saa megen Hjælp, saa vi mene, det kan lade sig gøre, men vi maa sættes i Stand til at kunne dække Resten af Beløbene, saa at Sparekassen kan blive solvent, og kunne vi ikke faa Tilskud dertil eller gennemføre det paa anden Maade, maa vi have Ret til at nedskrive. Det er Betingelsen for, at Sparekassen kan blive solvent og genrejses.

Med disse Ord skal jeg slutte og anbefale ærede Medlemmer at se saa alvorligt paa denne Sag, som jeg mener den fortjener, og saa vil jeg haabe, at vi gennem en hurtig Udvalgsbehandling maa naa til et Resultat, hvorved det kan lykkes at genrejse Sparekassen.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1. Dagsordenen vil da være:

1) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om ekstraordinære Foranstaltninger fra Statens Side til Opretholdelse af Den sjællandske Bondestands Sparekasse.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 64 af 28. Maj 1880 om Spare- og Laanekasser.

3) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Understøttelse i Anledning af den ekstraordinære Arbejdsløshed.

Mødet hævet Kl. 10.

94de Møde.

Torsdag den 11. Marts, Kl. 1.

Formanden: Finansudvalget har afgivet Betænkning over Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1. April 1908 til 31. Marts 1909.

Eksemplarer ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om ekstraordinære Foranstaltninger fra Statens Side til Opre-